

РЕШЕНИЕ

№ 6051

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **2858** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Ц. Б. Ц. срещу заповед № 8121 К - 1069/1.3.2022 г. на министъра на вътрешните работи в частта по т. 2 – с която той временно е отстранен от заеманата от него длъжност– началник група „Охрана на вододайни зони и съоръжения“, „Охрана на обекти в Софийска вода“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР и на основание чл. 215, ал. 1 ЗМВР е разпоредено да му бъдат иззети служебната карта, личен знак и оръжие, считано от датата на издаване на заповедта.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена в противоречие с материално правните норми; тя е незаконосъобразна, необоснована и неправилна. В случая не се спори, че срещу жалбоподателя е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 ЗМВР, поради което се прави извод, че е налице дна от кумулативно необходимите предпоставки по чл. 214, ал. 1 ЗМВР за постановяване на заповедта в оспорената част. Жалбоподателят твърди обаче, че не е налице втората кумулативно необходима предпоставка на посочената норма, а именно не е налице изискването „служебното положение на служителя би затруднило разкриването на обективната истина в дисциплинарното производство. Не са изложени мотиви – конкретни факти, които да обосноват извод в тази насока. Това, че жалбоподателят е заемал ръководна длъжност, не би могло да доведе до извод, че това му „предоставя възможност да използва целия

ресурс на СДВР за възпрепятстване и затрудняване на обективната истина при воденото срещу него дисциплинарно производство“. Твърди, че посочените мотиви са бланкетни и не сочат конкретни факти, което се приравнява на липса на мотиви, което е съществено нарушение на формата на индивидуалния административен акт и основание за отмяната му като незаконосъобразен.

На следващо място, се твърди, че актът в оспорената част не е съответен на целта на закона. Не се твърди да са налични, нито са представени доказателства за извършени действия по дисциплинарното производство. Такива са били извършени на предварителната проверка, което показва, че по време на извършването ѝ и заемането на служебно положение през тези три месеца не е било пречка за извършването на тези действия. Ето защо не е налице съответствие с целта на закона – да се гарантира обективно разследване

Ето защо иска да се прогласи за нищожна, респ. – да се отмени оспорената заповед. Претендира разноси.

Ответникът – министърът на вътрешните работи не взе становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят заема длъжността началник група „Охрана на вододайни зони и съоръжения“, „Охрана на обекти в Софийска вода“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР.

По отношение на него е било предложено /така докладна записка от февруари 2022 г./ да бъде образувано дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т. 1 ЗМВР, с оглед извършено от него нарушение по чл. 207, ал. 1 т. 7, пр. 2-ро от ЗМВР- използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица.

Видно от докладната записка, в дирекция „Вътрешна сигурност“, МВР е извършена предварителна проверка, вх. № 785500-7861/16.11.2021 г., възложена на основание чл. 145 ЗСВ с постановление № 20192/2021 г. на прокурор от СГП по повод получен анонимен сигнал до министъра на вътрешните работи. В сигнала са изложени твърдения за извършване от страна на жалбоподателя на неправомерни действия. Налице е подробно изложение твърдения за какви точно действия са изложени в сигнала. Описано е какви действия са предприети в хода на проверката – изискани са графици за дежурства, ежедневни везомости, информационни карти за дейността на наряда и т.н. На 7.12.2021 г. документите са предоставени на „Вътрешна сигурност“. В т. 2 от докладната се сочи, че определени служители, поименно изброени, са извършвали поправки, дописвания и заличаване на ежедневните ведомости относно „фиктивното“ явяване на работа на С. Ц. и В. К.. Изготвени са експертизи; разпитани са служители. В т. 3 е посочено, че последните двама служители не са се явявали на работа и на масови мероприятия, а вместо тях са се разписвали други служители на групата. Това се сочи, че се установява от експертни справки. Разпитани са посочените служители относно собствеността и ползването на притежавани от тях автомобили. Дадените от тях сведения не съответстват на установеното от направените справки в АИС „Пътна карта“. Налице са данни, че жалбоподателят е давал устни нареждания на други служители да извършват заличаване, поправки и дописване в ежедневните ведомости относно „фиктивното“ явяване на работа на С. Ц. и В. К..

Въз основа на това предложение е издадена и оспорената в това производство заповед - № 8121 К-1069/1.3.2022 г. Прието е, че са налице данни за нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 3 ЗМВР, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2-ро ЗМВР, с предвидено наказание „уволнение“.

Посочено е, че към датата на издаване на заповедта все още не е постъпило предложение за образуване на дисциплинарно производство. Същевременно са налице данни за дисциплинарно нарушение. Прието е, че характерът на дисциплинарното нарушение и обстоятелствата по извършването му сочат за наличие на основания за временно отстраняване от длъжност. Заеманата ръководна длъжност предоставя възможност за използване на целия ресурс на СДВР за възпрепятстване и затрудняване разкриването на обективната истина. Като мотив е посочено и, че основната част от свидетелите, от които предстои да се снемат сведения за установяване на фактическата обстановка, са подчинени на жалбоподателя; от доказателствата се установява, че той използва служебното си положение на ръководител за натиск и въздействие върху подчинените за извършване на неправомерни действия. Същевременно, длъжността му позволява да използва информационните фондове на МВР за да се сдобива с лични данни на служители, имащи отношение към случая и би могло да влияе на взимането на сведения от тях.

Представена е длъжностна характеристика за заеманата длъжност от жалбоподателя. При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССТ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл. 204, т. 1(изм. - ДВ, бр. 14 от 2015 г.) ЗМВР – министъра на вътрешните работи.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт. В този смисъл, съдът намира за неоснователно твърдението в жалбата, че оспорваната заповед е немотивирана. Видно от установеното по-горе, следва да се направи извод, че ответникът е изложил подробни мотиви за постановяването ѝ. Не съответства на твърдението на жалбоподателя установеното по делото, че в мотивите липсват конкретни факти за постановяване на заповедта. В нея изрично е посочено, че жалбоподателят заема ръководна длъжност; като такава той има достъп до информационните масиви на МВР; деянието, за което са предприети действия по ангажиране дисциплинарната му отговорност е именно използване на служебно положение.

Освен, че в заповедта се съдържат конкретни мотиви, сочещи на конкретни факти, то тези факти могат да се подведат под хипотезата на чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР. В случая е налице образувано дисциплинарно производство, за което не се спори. На следващо място, предвид установеното, следва да се направи извод, че служебното положение на жалбоподателя би затруднило разкриването на обективната истина. Заеманото от жалбоподателя служебно положение е безспорно установено по делото. Това служебно положение съдът намира, видно от доказателствата по делото, че би могло да повлияе на разкриването на обективната истина. В този смисъл следва да се цени установеното от докладната относно действия по извършване на поправки,

дописвания и заличаване на ежедневните ведомости относно „фиктивното“ явяване на работа на С. Ц. и В. К., а вместо тях са се разписвали други служители на групата. Това се сочи, че се установява от експертни справки. Налице са данни, че жалбоподателят е давал устни нареждания на други служители да извършват заличаване, поправки и дописване в ежедневните ведомости относно „фиктивното“ явяване на работа на С. Ц. и В. К.. Същевременно, към датата на издаване на заповедта, не се спори, че предстои да се извършат нови действия по дисциплинарно производство, вкл. и разпит на свидетели, които свидетели са били подчинени на жалбоподателя.

По отношение на съответствието на заповедта с целта на закона. В случая съдът намира, че е налице такова. Видно от установеното, срещу жалбоподателя са предприети действия по ангажиране на неговата дисциплинарна отговорност за действия по използване /злоупотреба/ на служебно положение. С тези си действия /в случай, че бъдат установени/ съдът намира, че безспорно би се засегнал обществен интерес. При преценка спазване принципа на пропорционалност между тях следва да се вземе предвид ръководната длъжност, която жалбоподателят е заемал и обвиненията за злоупотреба с нея. Ето защо опазването на обществените отношения, които са били евентуално накърнени или застрашени с тези действия, за които е прието че би следвало да се ангажира дисциплинарната отговорност, съдът намира, че би следвало да има превес в случая над правото на труд на жалбоподателя.

По разноските. Ответникът не претендира разноси, поради което такива не следва да се присъждат.

Водим от горното и съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Б. Ц., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № 8121 К - 1069/1.3.2022 г. на министъра на вътрешните работи в частта по т. 2 – с която той временно е отстранен от заеманата от него длъжност– началник група „Охрана на вододайни зони и съоръжения“, „Охрана на обекти в Софийска вода“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР и на основание чл. 215, ал. 1 ЗМВР е разпоредено да му бъдат иззети служебната карта, личен знак и оръжие, считано от датата на издаване на заповедта.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомлението.

СЪДИЯ: